

1) Jakživa galána,
ani pohůnečka,
včil mně odlúdila
mojeho synečka.

Posedá, posedá
leda šelma bledá,

a mému synečku
pokoja už nedá.

Měla sem galánů
jak na trně trnek,
včil by sa mi zešel
ledajaký synek.

Měla sem galánů
jak maku drobného
a včilej já smutná
už nemám žádného.

270. ZAPOMÍNATI TĚŽKO

534.

Hra-di-šcu, Hra - di - šcu, na do - le, na bla - tě, ne - mo - žu, sy - ne - čku, za - po - me - nót na tě.

Hradišcu, Hradišcu,
na dole, na blatě,
nemožu, synečku,
zapomenót na tě.

Já bych zapomněla,
dybych jenom mohla,
dybych tě, synečku,
vorat neviděla.

Vorat neviděla,
praskat neslyšela,

šak bych já, synečku,
na tě zapomněla.

Dobře je přivykat,
ale zle odvykat,
ale ještě horší
srdečko zamykat.

Já sem si ho zamkla
na devět zámečků,
tys mně ho odemkl,
falešné synečku.

Falešné synečku,
falešné jsi hrubě,
že mně ukazuješ
svó lásku na dubě.

Ten dóbek uvadne,
lestí z něho spadne,
tak se naše lásce
nekdy konec stane.

535. *Jiné čtení*

Ty kojetské hatě
na vodě, na blatě,
nemožu zapomnět,
můj synečku, na tě.

Jedno zapomenu,
po druhý zpomenu,
po třetí své líčka
slzama poleju.

Plakaly děvčátka,
seďa u kravárně,
až se rozlíhaly
brněnský kasárně.

536. *Jiné čtení*

Karlovické hatě
na vodě, na blatě,
nemožu zapomnět,
šohajínku, na tě.

Bodaj tě, šohaju,
bodaj tě nebylo,

co by mé srdenko
na tě nemyslilo.

Zapomeneš na mně,
mé srdenko, snadně,
dyž su u muziky,
nepohlídej na mně.

Jak bych zapomněla,
na tvé sladké slova,
co sme rozprávěli
v našem humně stoja?

537. *Jiné čtení a pěnění*

Z Komně

Jak je mně, tak je mně, šak mně do - bře né - ní, když k nám nesmí cho - dit mo - je po - tě - še - ní.

Jak je mně, tak je mně,
šak mně dobře není,
když k nám nesmí chodit
moje potěšení.

Moje potěšení,
můj věrný syneček,
nesmí on šlapávat
k našemu chodníček.

Můj starý tatíčku,
pro Boha vás prosím,
dovolte si mně vzít,
co v svém srdci nosím.